

РЕШЕНИЕ

№ 1026

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8938** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите против решение от 17.05.2013 г., постановено по НАХД № 15587/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в. Със същото е отменено наказателно постановление № К 15658/05.07.2012 г., издадено от един от членовете на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 210а, ал. 2 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68е, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се отмяната му и потвърждаването на наказателното постановление.

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 17.05.2013 г., постановено по НАХД № 15587/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в е отменено наказателно постановление № К 15658/05.07.2012 г., издадено от един от членовете на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 210а, ал. 2 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68е, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че в Комисията за защита на потребителите постъпили жалби, които съдържали оплаквания на потребители, че в сключените с [фирма] индивидуални договори за предоставяне на мобилни услуги е обозначен конкретен размер на кредитен лимит, в който имат възможност да ползват услугите съгласно договорите. В жалбите потребителите посочвали, че в предявените от [фирма] фактури били начислени суми, които значително надвишавали определения размер на кредитния лимит, като посочвали, че не са били уведомени при достигане на размера на кредитния лимит като услугите не били ограничавани след надвишаването на размера на кредитния лимит. По жалбите била извършена проверка от служители от Комисията за защита на потребителите, като било установено, че част от сключените договори за мобилни услуги между абонатите на [фирма] и [фирма] били Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между [фирма] и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронно съобщителна подвижна клетъчна мрежа по стандарт GSM и по стандарт UMTS, които регламентират правата и задълженията на потребителите на [фирма]. Предоставянето от страна на [фирма] на услугата кредитен лимит било регламентирано в т. 110 от Общите условия, а съгласно т. 112 от Общите условия преди или при достигане на кредитния лимит [фирма] информира абоната и го поканва да заплати всички дължими до момента суми в срок до 3 работни дни от уведомлението или да обезпечи вземанията на [фирма] за евентуално превишение на кредитния лимит чрез гаранционен депозит или безусловна и неотменима банкова гаранция като условията и редът за този вид обезпечение се уреждат в индивидуалните договори, като [фирма] си запазва правото да ограничи изходящите повиквания и услуги на абоната и услугите при роуминг, ако в този срок абонатът достигне кредитния лимит. От страна на служителите на Комисията за защита на потребителите бил направен извода, че [фирма] използва заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 1, вр. чл. 68в и чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите, предвид обстоятелството, че дружеството не предоставя съществена информация, а именно, че потреблението на услуги е достигнало определен размер от кредитния лимит, която информация е необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземане на търговско решение за продължаване на потреблението на ползваните услуги, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения – нито в АУАН, нито в наказателното постановление е посочено кои са потребителите, не са посочени договорите за предоставяне на мобилна услуга, от които наказващият орган е направил изводите си за осъществено нарушение.

Решението на районния съд е правилно.

Фактическата обстановка правилно е установена от първоинстанционния съд. При правилно установена фактическа обстановка съдът е направил законосъобразни изводи. Правилни са изводите, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения. Както АУАН, така и наказателното постановление съдържат само посочване на обстоятелството на постъпили жалби в Комисията за защита на потребителите, без да се посочи кои са същите и от кого са били подадени, както и изчерпателно посочване на съдържанието на представените от [фирма] становища, стр. 1, стр. 2 и стр. 3 от наказателното постановление. На страница 4 от наказателното постановление се посочва съдържанието на протокол от заседанието на Комисията за защита на потребителите. Както правилно е посочил първоинстанционният съд както в АУАН, така и в наказателното постановление не се съдържа посочване на договорите, въз основа на чието съдържание са направени изводите за посоченото нарушение, кои са потребителите, сключили тези договори, не се посочва и място и дата на извършване на нарушението. Посоченото нарушение правилно е определено като такова по чл. 42, т. 4, респективно, чл. 57, т. 5 от ЗАНН. Действително, като доказателства по спора в хода на производството пред първата инстанция са представени подадени жалби от потребители и сключени договори, но съдът не може да мотивира си да замести липсващите такива, както и да замести липсваща фактическа обстановка както в АУАН, така и в наказателното постановление.

Въз основа на изложеното, тази инстанция намира касационната жалба за неоснователна. Първоинстанционното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.05.2013 г., постановено по НАХД № 15587/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 98 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.